

денъ, който е празникъ на храбрата българска войска.

Българскитѣ ордени. Всѣко орденско братство или общество се управлява отъ свой великъ началникъ или Магистъръ (на латински: първенецъ, майсторъ или учителъ), какъвто е обикновено Държавниятъ Глава. Негово Величество Борисъ III, Българскиятъ Царъ е Великъ Магистъръ на всички български ордени. Има различни ордени: едни се даватъ за много голѣми, други за по-малки заслуги, едни за граждански, други за военни дѣла.

Българскитѣ ордени сж петъ:

1. Орденътъ Св. Св. Равноапостоли Кирилъ и Методий.
2. Воененъ орденъ за храбрость.
3. Царски орденъ Св. Александъръ.
4. Народенъ орденъ за гражданска заслуга.

5. Народенъ орденъ за военна заслуга.

Всѣки орденъ има нѣколко степени. То значи, че членоветѣ на едно орденско общество, споредъ различнитѣ имъ заслуги и качества, се степенуватъ по значение, както това става въ войската. Награденитѣ съ най-малката (пета) степенъ е кавалеръ (обикновенъ рицаръ, почетенъ войникъ или защитникъ на ордена); надъ тѣхъ стоятъ награденитѣ съ по-високъ орденъ (четвърта степенъ) — тѣ сж офицери въ орденската дружина; надъ тѣхъ сж носителитѣ на орденъ отъ още по-висока (трета) степенъ — командири; после има велики офицери, наградени съ голѣмъ офицерски кръстъ (втора степенъ); следъ тѣхъ идатъ удостоенитѣ съ голѣмъ кръстъ (първа степенъ) и най-после, подъ Великия Магистъръ стоятъ награденитѣ съ най-висока степенъ — Великиятъ кръстъ на ордена. Колкото се качваме отъ кавалеръ нагоре, толкова броятъ